

Lib. var
box 7
nr. 1

Sagen, Lyden

S a n g

til

Holbergs Festsing, den ærværdige Olding,

Subellæreren,

Professor og Rector

Fr. Chr. Holberg Arentzi

Ridder af Dannebrog- og Vasa-Ordenen,

da han,

paa Holbergs Secularfest,

var indbuden af det dramatiske Selskab i Bergen,

den 11te Januar 1822.

Trykt hos Cht. Dahl, W. G. 1822

Mel: Fryd Dig! o Konge! thi du byder ic!

Den sande Store er besteden;
Skjøndt gavnende det hele Land,
Tidt forst, naar Tiden er forleden,
Med bittre Taarer savnes han;
For seent gav koste Monument
Den Roes, han havde længst fortjent,

O Sjældne! du, som Bergen pryder,
Som adler Glæden ved vort Bord,
Hvis Liv var stille Borgerdyder,
Hvis Værdom frugtbar var som stor,
Lillad os nu, Kjærminder smaa
At sætte om din Iffe graa!

M. H. F.

Lil Dyden gennem Lærdoms Tempel

Du leded', faderlige Ven!

Din Aand gav Lys, din Hærb Exempel —

Hvad kan vi give Dig igjen?

Et Haandtryk blot, før Du gaaer did,

Hvor Bei Du viste os saa blid!

En Vælling af vor største Digter,

Du spired' af en ædel Rod;

Som han, Du hylbed' høie Pligter —

Et Lærdomstræ blandt os Du stod,

Det ædle Frøe, Du Hjerter gav,

Skal blomstre over Tid og Grav.

Førlængst har Borgerdyden prydet

Din Lok med Egekrandsens Løv;

Dens Syn har mangen Vælling frydet —

Her var den døkk't af Skolens Stov,

Men en Gang paa Din Grav lagt hen,

Vil Lærers Dug forfriske den.

Tak, blide Gubbe! fromme Vise!
Du lærte os paa Dyd at troe;
Mens Alderdom besmeer Din Iffe,
I Hjertet Glædens Roser grøe —
Lys, Gubbe! over os Din Fred,
Og favn os i Din Eviighed!

S a g e n .